

podmínek od r. 1910 až do r. 1923. Námitku tuto neshledal nss náležitě konkretisovanou, ježto st-lé neoznačují žádných konkrétních okolností, jimiž byl žadatelkou způsobován průtah, tím méně pak uvádějí, které výlohy jí byly těmito jen zcela povšechně tvrzenými průtahy způsobeny. Zjištění žal. úřadu, že žadatelce za vodoprávní konsens, dnešní to zúčastněné straně, nelze přičítati žádného zavinění, nebylo tedy stížností nijak otřeseno. Schází tedy zcela nepochybně aspoň jeden ze tří zákonných předpokladů nároku st-lů na náhradu útrat vodoprávního řízení a bylo proto stížnost uznání tohoto nároku se domáhající zamítnouti jako bezdůvodnou, aniž bylo třeba zkoumati, zdali splněny jsou ostatní dva zákonné předpoklady, na něž — jak svrchu bylo vyloženo — zákon nárok tento váže.

č. 7940.

Policejní právo trestní. — Řízení správní (Slovensko): * Není-li právní normy, která by postup instancí omezovala, rozhodují o žádosti za obnovu řízení podle § 181 uher. polic. trest. řádu tři instance.

(Nález ze dne 8. května 1929 č. 8.032.)

V ě c: Štefan Cz. v R. S. proti župnímu úřadu ve Zvolenu o obnovu trestního řízení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního komisařství v R. S. z 25. února 1926 byl st-l uznán vinným přestupkem § 3 zák. č. 122/20, jehož se dopustil tím, že odmítl dne 24. listopadu 1925 vyříditi písemné podání obecního notářského úřadu v R. S., sepsané v jazyku státním, a byl odsouzen k pokutě 500 Kč, v případě nedobytnosti k 20dennímu vězení. — Tento rozsudek nabyt dne 13. března 1926 právní mocí.

Podáním ze 7. října 1926 žádal st-l, aby na základě 3. bodu § 191 policejního trestního řádu bylo v jeho trestní věci řízení obnoveno podle 3. odst. § 193 polic. tr. ř. Polic. komisařství v R. S. výměrem z 12. října 1926 této žádosti nevyhovělo. Odvolání podané z toho výměru bylo nař. rozhodnutím zamítnuto. Toto rozhodnutí jest opatřeno právním poučením, že se z něho podle § 181 pol. trest. řádu dále odvolati nelze.

Rozhoduje o stížnosti uvažoval nss z úřední povinnosti, zdali sporná věc byla vyřízena v pořadí instancí správních s konečnou platností (§ 5 zák. o ss).

Podle posledního odst. § 193 pol. trest. řádu č. 65.000/1909 vn. jsou proti rozhodnutím vydaným v řízení obnovovacím přípustny apelace a jiné právní prostředky ve smyslu všeobecných předpisů, jež jsou obsaženy v sedmé hlavě cit. polic. trest. řádu. V této hlavě jsou obsaženy zvláštní předpisy o odvolání (§ 176 a násl.), jež jest apelací proti rozsudku, a zvláštní předpisy (§ 181 a násl.) o stížnosti (rekursu), která jest apelací proti výměru (§ 167). Rozhodnutí polic. trest. soudu vy-

dané podle 2. odst. § 193 není výslovně označeno ani jako rozsudek ani jako trestní příkaz a sluší je proto se zřetelem na ustanovení § 150/2 pokládati za výměr, proti němuž se lze brániti stížností (rekursem).

Podle § 181 polic. trest. řádu se připouští na výměr zpravidla stížnost k jedné instanci. K dvěma instancím se připouští stížnost na výměr I. instance v případech v tomto nařízení zvláště stanovených, jakož i na výměry I. instance, které se mají považovati za konečná rozhodnutí. Na výměry mezitímní, vydané během řízení, jakož i na takové, na které toto nařízení stížnost výslovně vylučuje, nemá stížnost místa. Se zřetelem na tato zákonná ustanovení sluší uvážiti, zdali výměr vydaný podle § 193 odst. 2 jest pokládati za rozhodnutí konečné ve smyslu 2. odst. § 181 cit. pol. trest. řádu.

Rozhodnutím konečným jest rozuměti takové rozhodnutí, kterým se věc úřadem I. neb II. stolice jako takovým konečně vyřizuje. Takové vyřízení věci se může státi buď meritorním rozhodnutím ve věci samé nebo také tím, že se úřad nepustí do projednávání věci a odmítne ji. Konečné rozhodnutí tedy znamená buď rozhodnutí ve věci nebo rozhodnutí, kterým se rozhodnutí ve věci odmítá.

Podle § 193 pol. trest. řádu jest žádost o obnovu podati u onoho polic. trest. soudu, který jednal o věci v I. instanci (1. odst.). Nežádá-li o obnovu osoba k tomu oprávněná nebo nežádá-li o to oprávněný z některého z důvodů stanovených v §§ 191 a 192 nebo je-li uveden důvod patrně bezpodstatný, odmítne polic. trest. soud žádost bez líčení (odst. 2). Takovýmto odmítnutím jest polic. trest. soudem I. stolice rozhodnuto meritorně ve věci samé a je tedy tímto výrokem věc I. stolicí konečně vyřízena. Je-li však rozhodnutí polic. trest. soudu I. stolice, kterým byla odmítnuta žádost o obnovu trest. řízení podle 2. odst. § 193 polic. trest. řádu, rozhodnutím konečným, jest proti němu podle § 181 polic. trest. řádu přípustna apelace k dvěma instancím, kdyžt není normy, jež by pro případy toho druhu tento pořad instancí obmezovala.

Z toho plyne, že nař. rozhodnutím není vyčerpán přípustný pořad instancí a bylo by odmítnouti stížnost jako nepřípustnou podle § 5 zák. o ss. Ježto však příčina, že st-l nezachoval předepsaného pořadí instančního a nastoupil proti nař. rozhodnutí cestu mimořádného prostředku stížnosti k nss, kotví v nesprávném právním poučení, jež mu bylo dáno žal. úřadem, sluší v poučení tom spatřovati podstatnou vadu řízení.

č. 7941.

Samospráva obecní. — Řízení správní (Podk. Rus): I. Obce jsou oprávněny a povinny vymáhati na poplatnících daně s přírážkami do úhrnné výše 1.000 Kč ročního předpisu u jednotlivého poplatníka. — II. O tom, zda a pokud ta která daňová a přírážková povinnost stíhá jednotlivého poplatníka, rozhodují úřady finanční, nikoliv úřady administrativní.

(Nález ze dne 8. května 1929 č. 8265.)